

VADER SERAPHIM ROSE

GODS OPENBARING
AAN HET
MENSELIJK HART

UITGEVERIJ ORTHODOX LOGOS

GODS OPENBARING
AAN HET
MENSELIJK HART

UITGEVERIJ ORTHODOX LOGOS

GODS OPENBARING
AAN HET MENSELIJK HART

Vader Serafim Rose

Vertaling: Klooster Moeder Gods Portaitissa,
Trazegnies, België

Redacteur: Kevin Custers

Oorspronkelijke titel:
God's Revelation to the Human Heart
uitgegeven door Saint Herman
of Alaska Brotherhood, 1987

Boekontwerp door Max Mendor

© 2020, Uitgeverij Orthodox Logos, Nederland

www.orthodoxlogos.com

ISBN: 978-9-49222-410-1

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

VADER SERAFIM ROSE

GODS OPENBARING
AAN HET
MENSELIJK HART

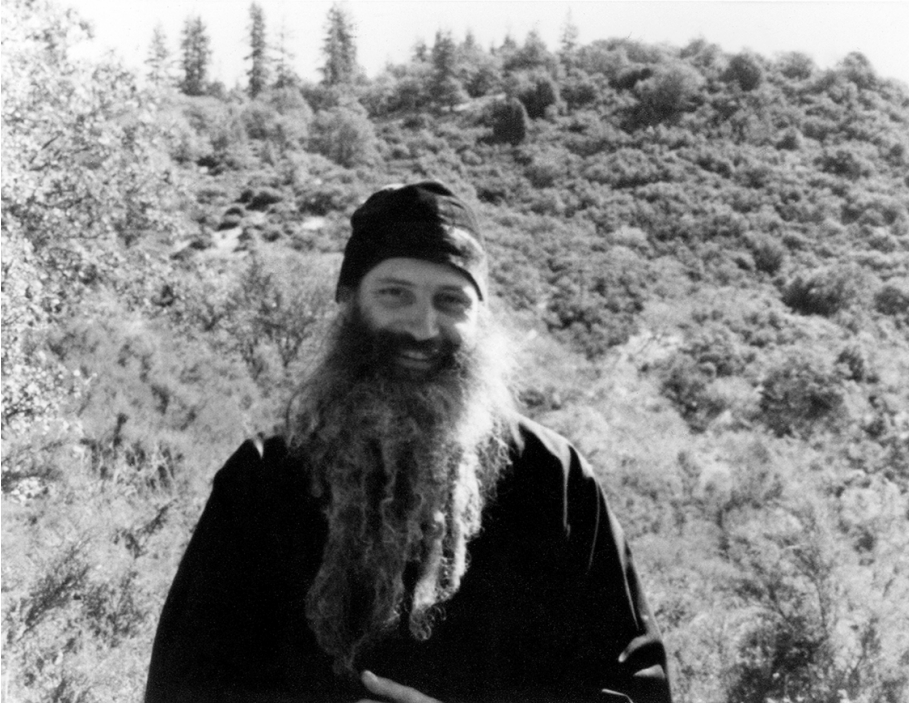
UITGEVERIJ ORTHODOX LOGOS

VADER SERAFIM ROSE

CONTENTS

INLEIDING	7
GODS OPENBARING	
AAN HET MENSELIJK HART	17
1. DE ZOEKTOCHT	18
2. OPENBARING	27
3. LIJDEN.	38
4. HERGEBORTE	47
5. SLOT	57
6. VRAGEN EN ANTWOORDEN	61
NAWOORD	75

INLEIDING

v. Damascene

In de lente van 1981, nog geen anderhalf jaar voor zijn ontslapen, werd v. Serafim Rose uitgenodigd om een lezing te geven aan de universiteit van Californië te Santa Cruz. Zijn publiek zou bestaan uit studenten van een cursus over vergelijkende godsdiensten genaamd ‘Wereldreligies in de V.S.’

Santa Cruz was het middelpunt geweest van een nationale spirituele zoektocht die aan het eind van de zestiger en het begin van de zeventiger jaren zijn top-punt bereikte, en waarvan er zelfs in de tachtiger jaren nog restanten actief waren. De jongeren die naar de lezing van v. Serafim kwamen, stonden symbool voor deze zoektocht en hadden reeds een grote variëteit aan spirituele paden bewandeld. Destijds waren in Santa Cruz verschillende goeroes populair die verlichting beloofden of mensen imponeerden met wonderen: Rajneesh, Muktananda, Sri Chinmoy en vele anderen die een tijdelijke populariteit genoten. Vele zoekers aan

de universiteit negeerden de spirituele disciplines van de goeroes en zochten een directere spirituele ervaring aan de hand van geestverruimende middelen. Weer anderen, in hun ontevredenheid met de spirituele armoede inherent aan de westerse cultuur, zochten een hogere werkelijkheid in Tibetaans- of zenboeddhisme, of in de verengelste vormen van Amerikaans-Indiaans sjamanisme. Ten slotte bleven er enkelen over die naar waarheid zochten in hun Christelijk erfdeel. Het westerse Christendom, echter, was al ruime tijd afgescheiden van de volheid van het Christelijk geloof: de volheid niet enkel van zijn eeuwenoude traditie of de door God geopenbaarde wijsheid, maar ook die van de diepgaande ervaring van God die Christus mogelijk maakt in Zijn kerk. Zij die van het huidige westerse Christendom het beste probeerden te maken, waren derhalve geneigd zich ietwat inferieur te voelen ten opzichte van al de populaire spirituele tradities van het oosten, welks onderwijzers de metafysica en het mysticisme zagezegd in hun zak hadden.

Op 15 Mei 1981, verscheen v. Serafim met een andere boodschap voor dit gamma van spirituele stromingen, een waar de meesten van zijn toehoorders nog niet eerder aan waren blootgesteld. Hij vertegenwoordigde het

Christendom, de traditie die vooralsnog (zij het bewust of onbewust) de gehele westerse cultuur beïnvloedde, al was het zijne niet het levenloze, oppervlakkige Amerikaanse Christendom dat door zoveel zoekers in hun zoektocht naar een alternatief in de steek was gelaten. Naar zijn beleving putte hij uit de *volledige* openbaring van Christus' waarheid die, gedurende de afgelopen twintig eeuwen, aan ons is overhandigd door de door God verlichtte onderwijzers. Hij was zich ervan bewust dat het Christendom een slechte naam had gekregen in het westen, maar hoeveel oprechte zoekers zouden het wel niet zonder aarzeling omarmen wanneer zij zich zouden beseffen wat het in werkelijkheid omvatte?

Net zoals de studenten tot wie hij sprak, was ook v. Serafim ooit een idealistische jonge Amerikaan die op zoek was naar de waarheid. Na het protestantisme van zijn jeugd de rug toe te hebben gekeerd, begon hij aan een ijverige studie van de oosterse wijsheden en leerde hij de oude Chinese taal zodat hij diens godsdienstige geschriften kon vertalen. Maar de ziel, zoals hij zich naderhand realiseerde, is van nature op zoek naar een persoonlijke God; en zo werd hij, bijna in weerwil van zichzelf, teruggeleid naar de onweerstaanbare waarheid van Christus. Toch had deze bekering wellicht

nooit plaatsgevonden als hij de Oosters-orthodoxe Kerk niet had ontdekt, die zo goed als onbekend was in de westerse maatschappij. Deze Kerk, zo begreep hij, was inderdaad de historische Kerk die door Christus en Zijn Apostelen was opgericht, daar het de enige Kerk op aarde was die de continuïteit en zuiverheid van de oorspronkelijke Christelijke leer had behouden. Het was echter niet op de eerste plaats de historische getuigenis die hem ertoe bracht het Orthodoxe geloof te omarmen, want ook andere godsdiensten kunnen een beroep doen op hun trouwhartigheid aan hun historische oorsprong; in plaats daarvan was het het feit dat enkel het Orthodoxe Christendom zijn dorst naar waarheid laafde: zij bracht hem immers in levend contact met God door Zijn genade, zij voorzag hem van een diepgaande geestelijke discipline waarmee hij meer in de gelijkenis van God kon treden en verschafte hem tegelijkertijd de theologische metafysische principes waarmee zijn onderzoekende geest het heelal als een samenhangend geheel kon zien, alsmede de plek van de mens binnen dat geheel.

V. Serafim had zich volledig gewijd aan zijn zoektocht naar de waarheid, en toen hij haar eenmaal had gevonden, wijdde hij zich even volledig aan het dienen

van deze waarheid. Samen met andere gelijkgezinde Orthodoxe Christen, stichtte hij een missionair broederschap, een boekwinkel en een tijdschrift (*The Orthodox Word*) in San Francisco. Enkele jaren later, uit een verlangen om het tumult van deze wereld te verlaten en tot God te komen in stille afzondering, verhuisde zijn broederschap naar de bergen van Noord-Californië waar de missionaire activiteiten werden voortgezet via het gedrukte woord. De daarop volgende dertien jaar (het restant van zijn korte leven) bracht hij als monnik door in deze wildernis. Gedurende deze periode vond er een innerlijke verandering in hem plaats, daar hij verzonken raakte in de kerkelijke cyclus en het ritme van het gebed, alsmede de tijdloze geschriften van de Kerkvaders. Door ijverig de kerkvaderlijke geschriften te bestuderen teneinde deze toe te passen voor geestelijke groei, lukte het hem om te denken, voelen en geloven zoals de vroege Kerkvaders dat hadden gedaan, totdat hij uiteindelijk als een van hen werd: een hedendaagse Kerkvader; een van de zeldzame overdragers van de onveranderlijke Christelijke wijsheid aan de hedendaagse wereld.

Dat was het kaliber van de man die gezeten was voor de groep studenten van de universiteit van Santa Cruz.

Met zijn doordringende blik, lange baard en zwart gewaad, was zijn voorkomen even opvallend als dat van de goeroes tot wie de jongeren zich massaal richtten. Het was echter niet zijn intentie om op zulk een oppervlakkig niveau indruk op hen te maken: hij wist namelijk dat, wilden deze studenten tot de volheid van de waarheid komen, er iets grondigers in hun binnensten zou moeten plaatsvinden.

V. Serafim was zich goed bewust van hoe spiritueel gevoelloos de moderne mens was geworden en dat er dikwijls een bovennatuurlijk ‘fenomeen’ nodig is, een zintuiglijke maar schijnbaar spirituele ervaring, om een reactie in hen op te wekken. Dat is waarom zoveel jonge zoekers ‘heiligen’ of religieuze groepen aanhingen, enkel op basis van de wonderen die zij verrichtten of de resultaten die zij beloofden, en waarom geestverruimende middelen, occulte praktijken en zogenaamde ‘charismatische’ ervaringen zo aan populariteit hadden gewonnen. V. Serafim wilde de studenten duidelijk maken dat dit verlangen naar het ervaren of zien van iets ‘spiritueels’, iets anders dan het alledaagse leven, niet de juiste reden was om een spirituele zoektocht te starten. Want wanneer iemand eerlijk en oprecht is, zal hij naar niets anders op zoek zijn dan de volheid van de

waarheid (zoals hijzelf had gedaan), en deze zoektocht niet staken wanneer slechts een deel van deze waarheid gevonden is, en daarmee enkel een bedrieglijk gevoel van voldoening bereikt kan zijn.

Toch had v. Serafim vele wonderen gezien tijdens zijn leven. Een van zijn geestelijke raadgevers, aartsbisschop Johannes Maximovitch¹, was een wonderdoener geweest net zoals de eerste Apostelen dat waren. V. Serafim vertelde de studenten over enkele van deze wonderen, maar deed dit enkel om hen tot verdergaande overwegingen aan te zetten. Zijn ultieme doel was, natuurlijk, om de mens te laten ontwaken voor datgene waar zij werkelijk naar verlangden: de levende Christus. Hij erkende dat ondanks de geestelijke onwetendheid van de hedendaagse westerling, het fundamentele proces achter zijn bekering niet verschilde van wat het in vroegere tijden was geweest. Bekering vindt plaats wanneer iets in het hart wordt geraakt, wanneer het hart begint te ‘branden’ door in contact te zijn gekomen met de door God geopenbaarde waarheid. Voordat dit echter kan plaatsvinden, dient de persoon dikwijls eerst de afwezigheid van deze waarheid te voe-

.....
¹ Aartsbisschop Johannes werd in 1994 door de Russisch-orthodoxe Kerk Buiten Rusland gecanoniseerd als Heilige Johannes van Sjanghai en San Francisco.

len, en te lijden ten gevolge van dit verlangen. In het welvarende westen heeft men dit gevoel van spirituele kwellings dikwijls uit het bewustzijn verdrongen, daar zij zo in beslag genomen zijn door vleeselijke gemakken en stimulansen. In landen waar men verstoken is van deze vrijheid en comfort, echter, wordt deze spirituele honger dringender en wanhopiger ervaren. V. Serafim realiseerde zich daarom dat men in de vrije wereld nog een belangrijke les te leren had van hun medemens achter het ijzeren gordijn wat betreft het doen ontwaken van een religieuze overtuiging. Maar zou de westerse mens, levend in wat een ‘paradijs van dwazen’ genoemd zou kunnen worden, de ware en essentiële ervaring van die onvrije mens achter het ijzeren gordijn kunnen vertalen naar iets dat hij ook maar enigszins zou kunnen beginnen te begrijpen? V. Serafim hoopte van wel, want hij wist dat men zonder de kennis van Golgota en het Kruis nooit werkelijke kennis zou kunnen opdoen van Christus, de vleesgeworden God, Hij Die *de Opstanding en het Leven* is (Joh. 11:25).

Een van de intenties van v. Serafim in het toespreken van de studenten, was om hen duidelijk te maken dat het geestelijke leven niet enkel iets was om van te ‘genieten’, maar eerder een soort slagveld waarop de ziel gezuiverd

wordt door middel van leedervaringen. Voor veel van de studenten was dit een nieuw concept; want wie van de hedendaagse religieuze figuren, met de intentie om volgelingen te werven, zou het volk oproepen om een pad van onophoudelijk lijden en zwoegen te bewandelen? Dit was echter het pad dat Christus Zelf had bewandeld en waarop Hij hoopte dat Zijn volk Hem zou volgen. En v. Serafim, die gedurende zijn lezing dit smalle pad uitvoerig behandelde, wist enkele van zijn luisteraars ertoe te brengen hun kruis op te nemen en het te betreden.

Het was spijtig dat, te oordelen naar de vragen die na zijn lezing werden gesteld, de meesten van de studenten niet begrepen leken te hebben waar het om draaide. Hij had gesproken over de elementaire werkelijkheid van het Christelijke leven en wat het betekent om in je hart bekeerd en veranderd te worden door Christus. Hij had de zoektocht naar waarheid 'een kwestie van leven of dood' genoemd, maar in tegenstelling tot de urgentie van deze zaak, leken de meeste vragen die hem werden gesteld voort te komen uit niets meer dan een ijdele nieuwsgierigheid. Hij werd verrast door vragen over zijn mening van verschillende Christelijke instanties, over waar hij dacht dat de Heilige Geest zich wel en niet bevond, over de 'mil-

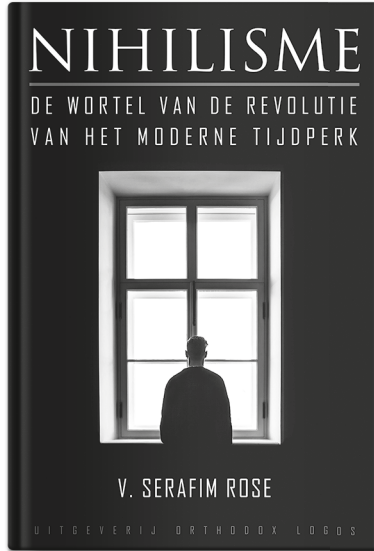
joenen kleine verschillen' tussen de Orthodoxie en het rooms-katholicisme, enzovoorts— alsof de luisteraars trachtten zijn woorden te 'categoriseren', in plaats van zich er door te laten raken. Het is echter inspirerend dat zelfs toen hij gedwongen werd dergelijke vragen te beantwoorden, hij de *waarheid in liefde* bleef spreken, zoals hij dat ook gedurende zijn lezing had gedaan, en alsnog de geest van zijn publiek probeerde te leiden naar een geestelijker begrip van het leven.

NIHILISME

De wortel van de revolutie van het moderne tijdperk

V. Serafim Rose

'Ik herinner mij dat toen ik een aantal jaren geleden Nihilisme voor het eerst las, zonder ook maar iets te weten van Vader Serafim, ik het een fascinerend maar extreem boek vond. Wild, zelfs. Voor lange tijd geloofde ik dat het modernistische rationalisme enkel gerepareerd hoefde te worden, dat het met enkele aanpassingen weer op het rechte pad geleid kon worden. Aanvullende lectuur en recente ervaringen, echter, hebben mij doen realiseren dat de situatie vele malen erger is, en dat wat mij eerst wild leek, in werkelijkheid niets meer is dan nuchter gezond verstand.'

—Philip E. Johnson, hoogleraar recht, emeritus,
Universiteit van Californië te Berkeley en auteur
van *Darwin on Trial* en *The Wedge of Truth*

www.orthodoxlogos.com

Wat zoekt de mens in religie en wat zou hij erin moeten vinden? Hoe openbaart God Zich teneinde de mens tot een kennis van de Waarheid te brengen? Hoe helpt de menselijke lijdensweg bij de verwezenlijking van deze openbaring?

Deze en andere vragen werden door vader Serafim Rose, een Orthodox Christelijke monnik uit de bergen van Noord-Californië, behandeld tijdens een lezing die hij gaf aan de Universiteit van Californië te Santa Cruz in 1981. De inhoud van deze lezing vormt het boek dat u in uw handen hebt, welke tevens de antwoorden van vader Serafim op vragen van de toehorende universiteitsstudenten bevat.

Puttend uit diverse bronnen—De Schrift, kerkvaderlijke werken, de levens van zowel oude als hedendaagse heiligen en verslagen van vervolgte christenen achter het IJzeren Gordijn—dringt vader Serafim door tot de kern van al het Christelijke Leven: het bekeren van de harten der mensen, zodat deze met een liefde voor Christus zullen branden en van hen een nieuw wezen zal maken.

V. Serafim Rose (1934—1982) wijdde zijn leven aan het doen ontwaken van de hedendaagse westerse mens voor de vergeten spirituele waarheden. Vanuit zijn afgelegen kloosterhut in de bergen van Noord-Californië, zette hij werken op papier die miljoenen mensen over de hele wereld in hun hart hebben geraakt. Vandaag de dag is hij een van de meest geliefde spirituele schrijvers in Rusland en Oost-Europa. De nuchtere waarheden die hij uiteenzette in zijn boeken *Orthodoxie en de religie van de toekomst* en *De ziel na de dood* hebben ontelbare levens voorgoed veranderd.

UITGEVERIJ ORTHODOX LOGOS

ISBN: 978-9-49222-410-1

NEDERLAND

